

TALE

Samråd om L 13 om konsekvenser ved afskaffelsen af store bededag som helligdag, samrådssp. C og D (afholdes d. 24. februar 2023 kl. 14.15-16.15)

14. februar 2023

J.nr.

CAJ

DET TALTE ORD GÆLDER

Samrådsspørgsmål C, stillet af Pelle Dragsted (EL)

”Vil ministeren, i forlængelse af samråd den 8. februar 2023, redegøre for, hvorfor man mangler central viden om konsekvenserne ved at afskaffe store bededag, herunder uddybe, hvorfor man ikke – henset til på den ene side den udbredte offentlige debat angående lovforslaget om afskaffelse af store bededag, på den anden side den forhastede proces, herunder den stærkt forkortede høringsperiode – har forsøgt at fremskaffe mere retvisende viden om, hvad lønmodtagere reelt står til at gå op eller ned i løn, når man f.eks. ikke kan opgøre, hvor meget folk mister i tabt helligdagstillæg?”

Samrådsspørgsmål D, stillet af Pelle Dragsted (EL)

”Anerkender regeringen at have et ansvar for forsinkelsen af overenskomstforhandlingerne, nu hvor man har fremsat et kontroversielt lovforslag, der griber ind i den danske model?”

[Indledning]

Tak for invitationen.

Jeg ser frem til endnu en god politisk drøftelse om regeringens lovforslag, der gør store bededag til en almindelig arbejdsdag fra næste år.

Det bliver nogenlunde samme fremgangsmåde som sidst, at vi havde samråd om emnet. Jeg lægger for, og så tager finansministeren over. Jeg vil endnu en gang bede om lov til at besvare samrådsspørgsmålene samlet.

Jeg vil lægge ud med at besvare samrådsspørgsmål C - og derefter samrådsspørgsmål D.

[Svar på samrådsspørgsmål C – manglende viden]

I spørgsmål C spørges der til, om jeg vil redegøre for:

- hvorfor man mangler central viden om konsekvenserne ved at afskaffe store bededag, og
- hvorfor man ikke har forsøgt at fremskaffe mere retvisende viden om, hvad lønmodtagerne står til at gå op eller ned i løn, når man f.eks. ikke kan opføre, hvor meget folk mister i tabt helligdagstilæg.

Jeg vil gerne starte med grundlæggende at anfægte det, der ligger til grund for spørgsmålet. Nemlig at regeringen mangler central viden om konsekvenserne ved det lovforslag, der gør store bededag til en almindelig arbejdsdag.

Det er ikke min opfattelse.

Vi har med det her lovforslag lagt tydeligt frem, hvad regeringens forslag om at afskaffe en helligdag indebærer. Og vi har været klare omkring, hvad lovforslaget kommer til at betyde.

[Lovforslagets indhold – en almindelig arbejdsdag]

Lovforslaget gør store bededag til en almindelig arbejdsdag.

Det betyder, at der vil gælde løn- og arbejdsvilkår, som for almindelige arbejdsdage.

Lovforslaget betyder, at mange danskere vil skulle arbejde én dag mere om året. På samme vilkår – som på andre almindelige arbejdsdage.

Og når vi beder lønmodtagerne om at arbejde en dag mere, skal de naturligvis have løn for det. Som på en almindelig arbejdsdag.

[Forskellige konsekvenser for forskellige grupper]

Vi har fra regeringens side ikke lagt skjul på, at det her lovforslag kommer til at have en betydning for de danske lønmodtagere.

Som jeg har sagt før: Med lovforslaget bliver store bededag til en almindelig arbejdsdag – og det gør den for alle.

Det fremgår også af det lovforslag, som regeringen fremsatte den 24. januar, at der vil være forskellige konsekvenser for forskellige faggrupper, og at der vil være grupper, der ikke længere modtager helldagstillæg.

Det er netop en følge af, at der vil gælde løn- og arbejdsvilkår som for almindelige arbejdsdage.

Hvad det konkret kommer til at betyde i kroner og ører – for den enkelte – kommer naturligvis an på den enkeltes forhold, på årsløn, og hvilke tillæg, der er.

Det fremgår samtidig klart af lovforslaget, at arbejdsgiveren for den øgede arbejdstid for en ekstra arbejdsdag skal betale et løntillæg på 0,45 pct. af årslønnen til månedslønnede og den almindelige timeløn til timelønnede.

Løntillægget er fastsat som en procentvis forhøjelse af lønnen, der svarer til bruttoforøgelsen af den årlige arbejdstid. Lønmodtagere med en fast månedsløn eller fast løn for en anden periode kompenseres dermed for en ekstra arbejdsdag med samme aflønning, som de modtager for øvrige almindelige arbejdsdage.

Timelønnede lønmodtagere modtager den aftalte timeløn for en almindelig arbejdsdag ved arbejde udført på store bededag, eventuelt med tillæg for overarbejde eller andet arbejde, som efter aftale honoreres særskilt.

Det er regeringens vurdering, at den model, som vi har præsenteret, er den mest balancerede i de mange hensyn, som der skal tages højde for.

Og lad mig slå fast:

Det, at vi arbejder en dag ekstra om året, er med til at levere et afgørende bidrag til at finansiere et løft af vores forsvar og sikkerhed. Det mener jeg og regeringen er helt afgørende i den tid, vi lever i.

I vores øjne er det at gøre store bededag til en almindelig arbejdsdag – at bede alle om kollektivt og solidarisk at løfte mere.

Vi står i en tid, som er præget af krig i Europa. Det er i dag årsdag for invasionen af Ukraine – i det hele taget en ændret sikkerhedssituation – og der er brug for investeringer i vores forsvar. Både for at vi kan øge vores rimelige bidrag til NATO og for at sende et tydeligt signal til vores europæiske naboer om, at vi står side om side.

Samtidig har vi med regeringsgrundlaget også – som vi tidligere har drøftet – fremlagt en ambitiøs og ansvarlig plan for Danmark. Vi vil vi gerne værne om vores velfærdssamfund. Vi vil fx gerne arbejde for, at alle børn og unge har en fair chance her i livet uanset deres forældres baggrund.

Vi vil også gerne have et sundhedsvæsen uden for mange ventelister og en psykiatri, som står klar i større grad, når der er brug for det. Vi ved, at

mange børn og unge har brug for den hjælp. Vi ønsker også samtidig at sætte turbo på den grønne omstilling, så vi kan passe på vores klode.

Alle de politiske ambitioner kræver naturligvis finansiering. Som en ansvarlig regering skal man finde ansvarlige løsninger på det.

[Der er tydeligt redegjort for konsekvenserne]

Jeg ved, at debatten om store bededag ligger mange på sinde, og jeg er meget opmærksom på, at der er mange holdninger til regeringens forslag – både i forsamlingen her, men også i øvrigt.

Jeg vil gerne understrege endnu en gang, at jeg synes, det er godt, at vi får debatten. Jeg synes, at det er godt, at vi får diskussionen. Fordi selvom der er uenighed, er det vigtigt, at vi får perspektiverne på bordet.

Alligevel vil jeg sige, at det om, at regeringen burde have fremskaffet mere retvisende viden, og at regeringen skulle have overset centrale konsekvenser ved lovforslaget – kan jeg ikke genkende.

Der er tydeligt redegjort for konsekvenserne af lovforslaget – ikke mindst i de skriftlige svar til lovforslaget og i forbindelse med øvrige udvalgs spørgsmål.

Lovforslaget – og konsekvenserne heraf – har også været genstand for indgående drøftelser med Folketingets partier. Jeg håber, at der er en oplevelse af, at vi stiller op og svarer, når det er behov for det. Det er i hvert fald det, som vi bestræber os på. Både i forbindelse med behandlingen af lovforslaget, det fremsatte borgerforslag, den offentlige høring og i et tidligere samråd.

Det er også et lovforslag, hvor alle beskæftigelsesordførere har været inviteret til tekniske gennemgange, hvor både Beskæftigelsesministeriet og Finansministeriet har været til stede og svaret på spørgsmål.

[Svar på samrådsspørgsmål D]

Så er der samrådsspørgsmål D.

[Ikke part i OK-forhandlinger]

Jeg har sagt det før – og jeg vil gerne sige det igen. Fordi det er vigtigt.

Regeringen ikke er part i overenskomstforhandlingerne. Jeg har ingen holdninger til, hvordan der forhandles, eller om resultaterne af det, der forhandles.

Jeg har stor tiltro til, at arbejdsmarkedets parter kan finde hinanden ved forhandlingsbordet. Sådan

som der er tradition for i Danmark, og som de har gjort mange gange tidligere. Også i svære tider.

Jeg har selvfølgelig noteret mig, at Dansk Industri og CO-industri i søndags er nået til enighed om en toårig overenskomstfornyelse på industriens område.

Med det sagt, så er det parterne, der forhandler, og det synes jeg, at vi skal vise respekt for. Derfor synes jeg også, at vi skal undlade at drage konklusioner om det igangværende forhandlingsforløb.

Det er nu engang sådan, at parterne forhandler og indgår overenskomster. Og hver overenskomst har sit forløb.

[Respekt for den danske model]

Som jeg også har sagt flere gange før, så er sagen den, at den danske model spiller en afgørende rolle, i det samfund vi har. Det har jeg respekt for. Det oplever jeg faktisk, at der er generelt rundt om bordet.

Det er på mange måder fundamentet for det vel-fungerende arbejdsmarked – og det velfærdssamfund – som vi har i Danmark.

[Timing med lovforslaget]

Jeg er helt opmærksom på, at forslaget selvfølgelig har givet anledning til stor offentlig debat, siden regeringsgrundlaget blev præsenteret i december sidste år.

Det har været vigtigt for regeringen at skabe klarhed omkring, hvad det betød, at vi havde skrevet den del ind i regeringsgrundlaget: hvilken helligdag, der bliver afskaffet, at lønmodtagerne får løn for at arbejde på den ekstra dag, osv.

Derfor besluttede vi også i regeringen, at lovforslaget skulle fremsættes for Folketinget så hurtigt som muligt efter, at regeringsgrundlaget var blevet kendt. For at skabe klarhed – også af hensyn til de verserende overenskomstforhandlinger, som spørgeren spørger til.

[Afslutning]

Det er sjældent, at man kan betale de store regninger på nem vis. Det er heller ikke tilfældet her.

Jeg vil derfor – endnu en gang – runde af med at understrege, at vi selvfølgelig ikke afskaffer store bededag bare for at gøre det.

Vi gør det fordi, at vi vurderer, at der er brug for at skaffe finansiering til vigtige opgaver. Der er brug for, at vi løfter vores fælles forsvar og sikkerhed i

en tid med krig på det europæiske kontinent. Samtidig med, at der er råderum og manøvrerum til alle de andre ambitioner, som vi også har.

Regeringen mener, at vi med det her lovforslag har præsenteret en solidarisk måde at gøre det på.

Og så til finansministeren.

Tak for ordet.